

Hi, Tove! - Hi, Gene! Der var gensynsglæde i luften, da 150 jubilarer mødtes på Edsel Ford High School for i 3 dage i august at festligholde deres 50-års studentejubilæum. Gene var sammen med Susan, Cheryl, Carol og Richard nogle af de "seniors" som jeg var mest sammen med i mit skoleår i 1963-64 i Dearborn, Michigan.

Det hele startede for mere end 50 år siden, da jeg sendte en ansøgning til AFS. Jeg kom bl.a. til et 3. grads forhør, blev godkendt og kom af sted. Over Rotterdam, hvorfra vi skulle sejle med "Seven Seas" og ca. 1.000 andre AFS'ere fra Europa og Mellemøsten. Turen til New York tog 10 dage, og den tid blev brugt fornuftigt. Vi fik kurser om amerikansk historie, kultur, sprog, spisevaner, livsstil og meget mere.

Da vi nåede New York, var rejsen ikke slut. Der var endnu 18 timer tilbage med bus, før vi nåede mit rejsemål. Men også tiden i bussen blev brugt godt.

Og det blev den også i Dearborn. Både på Edsel Ford High School og udenfor. Bl.a. med foredrag om Danmark og AFS i forskellige klubber som Lions, Kiwanis, Soroptimister samt på andre skoler, festivaller mv. Ofte "optrådte" jeg sammen med 3 AFS'ere fra andre lande. Vi blev faktisk "globaliserede" før det blev moderne.

I skolen skulle vi hver time gå til et forskelligt klasseværelse. Læreren blev i klasseværelset, og eleverne vandrede fra sted til sted. Det var nyt for mig, men det fungerede rigtig fint. Der var ingen uro og ballade omkring disse skift. Eleverne virkede meget disciplinerede, engagerede og seriøse. De var fleksible og omstillingsparate. De blev behandlet som voksne mennesker, og man forventede meget af dem. Det lærte jeg en masse af.

Desuden var der i skolen et utal af foreninger, hvor man helt konkret lærte at holde tale, skrive nyhedsbreve, planlægge og organisere. Man lærte noget om administration, tidspres, mødeledelse og meget mere. Alt det og mere til, som jeg lærte i mit AFS-år har jeg haft stor glæde af senere i livet, både som formand for AFS i Sønderjylland, som direktør for en virksomhed, som "representative" for en større europæisk organisation i Bruxelles, som formand for en landsorganisation og som politiker.

Yderligere må jeg altså lige nævne en af de oplevelser, som gjorde stærkest indtryk på mig på min skole, og som jeg tror, at vi kan lære noget af i Danmark.

Da jeg var den eneste udvekslingsstudent på en skole med ca. 2.000 elever, kunne det være svært for alle at få mulighed for at møde denne "fremmede". Derfor arrangerede skolen – sikkert sekunderet af min AFS-kontaktlærer på skolen – et tea-parti med titlen "Tea for Tove". Alle elever på skolen blev inviteret til at komme og hilse på. Det var helt fantastisk. Man følte sig virkelig

velkommen og ønsket. Tænk, om man kunne gøre noget lignende på danske skoler, når der kommer elever fra andre lande og andre kulturer. Det ville sikkert være lærerigt for alle parter ...

Og endelig ... mit AFS-år gav mig gode venner som Gene, Carol, Susan, Cheryl og Richard og satte så meget i gang i mit liv, at det ikke lader sig beskrive på én side ... ☺

Tove Videbæk